Zaak 250/85 R

Brother Industries Ltd
tegen
Raad van de Europese Gemeenschappen

„Dumping"

Samenvatting

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorlopige maatregelen — Voorwaarden — Afwegen van alle betrokken belangen
(EEG-Verdrag, artikelen 185 en 186; Reglement voor de procesvoering, artikel 83, paragraaf 2)

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
18 oktober 1985 *

In zaak 250/85 R,

Brother Industries Ltd, vennootschap naar Japans recht, gevestigd te Nagoya (Japan), vertegenwoordigd door P. Didier, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Mosar, advocaat aldaar, rue Notre-Dame 8,

verzoekster,

tegen

Raad van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H.-J. Lambers, directeur van zijn juridische dienst, en E.-H. Stein, juridisch adviseur bij die

* Procestaal: Frans.

dienst, als gemachtigden, bijgestaan door G. Vandersanden, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Käser, directeur van de juridische dienst van de Europese Investeringsbank, boulevard Konrad-Adenauer 100,

verweerder,

ondersteund door

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Temple Lang en M.-J. Jonczy als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

en

Committee of European Typewriters Manufacturers (CETMA), vertegenwoordigd door D. Ehle, U. Feldman en V. Schiller, advocaten te Keulen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt en G. Harles, advocaten aldaar, rue Philippe-II 34 B,

interveniënten,

betreffende primair een verzoek om opschorting, ten aanzien van verzoekster, van de toepassing van verordening nr. 1698/85 van de Raad van 19 juni 1985 houdende instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van elektronische schrijfmachines van oorsprong uit Japan (PB 1985, L 163, blz. 1),

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE
VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

de navolgende

BESCHIKKING

1 Bij verzoekschrift in kort geding van 29 augustus 1985 heeft Brother Industries verzocht, primair, dat de toepassing van verordening nr. 1698/85 van de Raad van 19 juni 1985 (PB 1985, L 163, blz. 1) houdende instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van door verzoekster vervaardigde elektronische schrijfmachines en definitieve inning van de bij verordening nr. 3643/84 van de

Commissie van 20 december 1984 (PB 1984, L 335, blz. 43) opgelegde voorlopige anti-dumpingrechten, te haren aanzien en voor zover die verordening haar raakt, zal worden opgeschort tot de uitspraak van het Hof in de hoofdzaak, en, subsidiair, dat de Commissie zal worden gelast aanvullende onderzoeksmaatregelen te nemen.

2 Het verzoek, dat op 29 augustus 1985 ter griffie van het Hof is ingeschreven, is ingediend krachtens de artikelen 185 en 186 EEG-Verdrag en 83 van het Reglement voor de procesvoering.

3 Verzoekster refereert aan het op 12 augustus 1985 ter griffie van het Hof neergelegde beroep tot nietigverklaring van voormelde verordening.

4 Bij beschikking van 2 oktober 1985 is de Commissie op grond van artikel 37, eerste alinea, van 's Hofs Statuut-EEG toegelaten tot interventie in zaak 250/85 R ter ondersteuning van de conclusies van verweerder. Zij heeft evenwel geen schriftelijke opmerkingen ingediend. Bij beschikking van dezelfde datum is ook CETMA op grond van artikel 37, tweede alinea, van 's Hofs Statuut-EEG toegelaten tot interventie in de procedure in kort geding ter ondersteuning van de conclusies van verweerder.

5 Bij twee telexberichten van 9 oktober 1985 heeft het Hof CETMA en de Commissie vragen gesteld. Eerstgenoemde werd verzocht, vóór 14 oktober 1985 te 9.30 uur schriftelijk te antwoorden, terwijl de Commissie werd verzocht, tijdens de terechtzitting van die datum te antwoorden.

6 Op 13 september 1985 heeft verweerder schriftelijke opmerkingen ingediend. Op 14 oktober 1985 hebben partijen hun standpunt mondeling toegelicht.

7 Aan de vaststelling van verordening nr. 1698/85 door de Raad is het volgende voorafgegaan. Op 15 februari 1984 diende CETMA bij de Commissie een klacht in over dumpingpraktijken met elektronische schrijfmachines van oorsprong uit Ja-

pan, waaronder die van Brother Industries. Op grond van het onderzoek dat zij naar aanleiding van die klacht had verricht, stelde de Commissie op 20 december 1984 verordening nr. 3643/84 vast (PB 1984, L 335, blz. 43), waarvan artikel 1, lid 3, voorziet in de instelling van een voorlopig anti-dumpingrecht van 43,7% op de door verzoekster uitgevoerde machines, tegen welk recht bij het Hof van Justitie een beroep tot nietigverklaring aanhangig is gemaakt. Op 19 juni 1985 stelde de Raad verordening nr. 1698/85 vast, waarvan artikel 1, lid 4, voorziet in een definitief anti-dumpingrecht van 21% op deze machines, terwijl artikel 2 bepaalt, dat de bij voornoemde verordening nr. 3643/84 opgelegde voorlopige anti-dumpingrechten definitief worden geïnd.

8 Verzoekster betoogt dat de toepassing van deze verordening te haren aanzien moet worden opgeschort tot de uitspraak van het Hof in de hoofdzaak, teneinde te voorkomen dat zij ernstige en onherstelbare schade lijdt.

9 Luidens artikel 185 EEG-Verdrag heeft een bij het Hof ingesteld beroep geen schorsende werking. Het Hof van Justitie kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, krachtens de artikelen 185 en 186 EEG-Verdrag opschorting van de toepassing van de bestreden handeling alsook andere voorlopige maatregelen gelasten.

10 Willen dergelijke maatregelen mogelijk zijn, dan dient volgens artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering het verzoek in kort geding de omstandigheden te vermelden waaruit blijkt van het spoedeisend karakter, alsmede de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt.

11 Verzoekster voert vier middelen aan voor haar stelling dat de gevraagde maatregelen aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomen. Artikel 2, lid 9, van verordening nr. 2176/84 van de Raad van 23 juli 1984 (PB 1984, L 201, blz. 1) — de basisverordening inzake dumping — zou zijn geschonden, doordat de normale waarde en de prijs bij uitvoer niet in hetzelfde handelsstadium vergeleken zouden zijn. Ook artikel 2, lid 10, sub c, zou zijn geschonden, doordat is nagelaten op de normale waarde een correctie toe te passen om tot een billijke vergelijking tussen de binnenlandse prijzen en de prijzen bij uitvoer te komen. De berekeningen op grond waarvan de gemeenschapsinstellingen bij de schatting van de normale waarde van de drie niet in Japan verkochte modellen een winst van 71,1% hebben aangenomen, en de wijze waarop zij de aan de Europese industrie berokkende schade hebben vastgesteld, zouden eveneens ernstige gebreken vertonen.

12 Volgens de Raad vallen de vier door verzoekster aangevoerde middelen duidelijk buiten het kader van een kort geding en prejudicieert het onderzoek ervan de grond van de zaak, terwijl nochtans geen ervan een „fumus boni juris" bezit. De omstandigheden die verzoekster aanvoert ter staving van het bestaan van een onherstelbare schade — vermindering van haar verkopen, verkleining van haar marktaandeel en ontwrichting van haar distributienet -, zouden inherent zijn aan de instelling van een anti-dumpingrecht; zij zouden geen bewijs opleveren van een onherstelbare schade en het spoedeisend karakter en dus de vaststelling van voorlopige maatregelen niet kunnen rechtvaardigen. Voorts betoogt de Raad dat, overeenkomstig de duidelijke rechtspraak van het Hof, inzonderheid de beschikking van 17 december 1984 (zaak 258/84 R, Nippon Seiko), de belangen van verzoekster in elk geval moeten worden afgewogen tegen de schade die de Europese industrie zou lijden indien de gevraagde voorlopige maatregelen werden genomen. Volgens de Raad zou de Europese industrie door de door verzoekster verlangde voorlopige maatregelen ernstig in haar belangen worden getroffen.

13 Tot staving van de „fumus boni juris" voert verzoekster in haar verzoek in kort geding verscheidene middelen, feitelijk en rechtens, aan die zij ook in de hoofdzaak aanbrengt. In hun schriftelijke opmerkingen stellen de Raad en de Commissie zich op het standpunt, dat zij in een procedure in kort geding die middelen niet kunnen behandelen, daar zij dan tevens op de grond van de zaak zouden moeten ingaan. Ter terechtzitting van 14 oktober 1985 hebben beide instellingen en met name de Commissie betoogd, dat zij geen fouten hebben gemaakt bij de berekening van de dumpingmarge en de raming van de door de Japanse invoer aan de Europese industrie berokkende schade, en dat zij de bepalingen van de betrokken regeling — in casu verordening nr. 2176/84 — juist hebben toegepast.

14 Erkend moet worden dat de door verzoekster voorgedragen argumenten relevant lijken, en dat er bij het onderzoek van de hoofdzaak nader op zal moeten worden ingegaan, terwijl de gemeenschapsinstellingen, in de lijn van hun hiervóór vermelde standpunt, geen poging hebben gedaan — en ook niet hebben willen doen — om aan te tonen dat die argumenten niet relevant zouden zijn. Behoudens hetgeen hierna onder punt 16 zal worden opgemerkt, kan men mitsdien tot het oordeel komen, dat de door verzoekster aangevoerde middelen de voorlopige maatregel voorshands gerechtvaardigd doen voorkomen.

15 Ook al heeft verzoekster in de onderhavige zaak middelen, zowel feitelijk als rechtens, aangevoerd op grond waarvan de opschorting van de toepassing van de bestreden verordening aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt, toch zal het Hof nog moeten beoordelen of die opschorting spoedeisend is en noodzakelijk om ernstige en onherstelbare schade voor verzoekster te voorkomen.

16 Dienaangaande verdedigen partijen tegengestelde standpunten, tot staving waarvan zij cijfers noemen betreffende het prijsniveau en het marktaandeel van de Europese industrie en haar Japanse concurrenten. De cijfers van de Raad, de Commissie en CETMA komen echter niet met die van verzoekster overeen. In het kader van een procedure in kort geding is het voor de president van het Hof onmogelijk om, zonder de hoofdzaak te prejudiciëren, aan de cijfers van de ene partij meer geloof te hechten dan aan die van de andere, wanneer — zoals in casu — geen andere elementen de balans in het voordeel van een hunner doen doorslaan. En hij verkeert in een zelfde onmogelijkheid wanneer het erom gaat, te beoordelen of de prijs bij uitvoer en de normale waarde in hetzelfde handelsstadium zijn vergeleken.

17 Daarbij komt, dat in het kader van een procedure krachtens de artikelen 185 en 186 EEG-Verdrag alle betrokken belangen tegen elkaar moeten worden afgewogen. Dienaangaande hebben de gemeenschapsinstellingen en CETMA gesteld, dat de Europese producenten ten gevolge van het te laag prijzen van de door verzoekster verkochte elektronische schrijfmachines aanzienlijke schade lijden en dat een schorsing van de definitieve anti-dumpingrechten ongetwijfeld zou leiden tot het verdwijnen van een deel van de Europese industrie. Bij gebreke van betrouwbare en niet betwiste gegevens waaruit van het tegendeel blijkt, moet ervan worden uitgegaan, dat de vaststelling van de gevraagde voorlopige maatregelen de Europese industrie aanzienlijke schade zou kunnen berokkenen.

18 Gelet op het beginsel dat, in geval van twijfel, het aan de verzoekende partij staat om de juistheid van haar beweringen aan te tonen, volgt uit het voorgaande, dat verzoekster niet voldoende bewijs heeft weten te leveren van het bestaan van een ernstige en onherstelbare schade, op grond waarvan de gevraagde voorlopige maatregelen spoedeisend zouden zijn.

DE PRESIDENT VAN HET HOF,

rechtdoende bij voorraad,

beschikt:

1) **Het verzoek wordt afgewezen.**

2) **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 18 oktober 1985.

De griffier

P. Heim

De president

A. J. Mackenzie Stuart